

Oponentský posudek diplomové práce Terezy Konvalinkové „Pozemkové úpravy a jejich vztah k ochraně životního prostředí“

Diplomová práce Terezy Konvalinkové na téma „Pozemkové úpravy a jejich vztah k ochraně životního prostředí“ má celkem 95 stran a skládá se z 8 částí (včetně úvodu a závěru), seznamu literatury, anglicky psaného resumé a 4 příloh. Byla odevzdána 17. prosince 2008.

Problematiku pozemkových úprav, která je tématem práce považuji za velmi aktuální z několika důvodů. Jejich provádění předně vyvolává celou řadu aplikačních problémů. Dále se diplomová práce zaměřuje na vztah pozemkových úprav k ochraně životního prostředí, tedy na velmi aktuální dimenzi pozemkových úprav. V neposlední řadě pak otázka pozemkových úprav úzce souvisí se stále aktuální problematikou vyvlastnění, resp. nuceného omezení vlastnických práv.

Obtížnost tématu práce je dána především nutností prokázat znalosti jak z veřejného tak i ze soukromého práva, konkrétně pak vedle samotné právní úpravy pozemkových úprav úzce související problematiky pozemkového vlastnictví a dále vybraných částí práva životního prostředí. Diplomantka zpracovává téma velmi komplexně, prokazuje též k pochopení problematiky pozemkových úprav nezbytné znalosti historie pozemkového vlastnictví v ČR (kapitola 2) a zařazuje též srovnávací část (kapitola 7). S ohledem na výše zmíněnou potřebu poměrně širokých znalostí a komplexní zpracování problematiky s využitím komparativních metod, považuji téma práce za velmi náročné.

Diplomová práce se člení na osm kapitol. Po nezbytném úvodu se v druhé kapitole autorka poměrně detailně věnuje historickému vývoji pozemkových úprav, resp. historii pozemkového vlastnictví v ČR. Zařazení této části je s ohledem na zvolené téma a pochopení problematiky zcela nezbytné, a proto považují za adekvátní i prostor, který je mu zde věnovaný (stránka 6 – 21). V třetí kapitole pak navazuje výklad o vývoji právní úpravy od roku 1990, včetně charakteristiky stávající právní úpravy pozemkových úprav (zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku) a komentáře změn, který tento zákon přinesl, resp. jeho porovnání s předcházející právní úpravou (zákonem č. 284/1991 Sb.).

Za stěžejní považuji kapitoly 4, 5 a 6, v nichž se diplomantka nejdříve velmi detailně věnuje řízení o pozemkových úpravách a po té rozebírá vztah pozemkových úprav k problematice ochrany životního prostředí (tomuto tématu by však i s ohledem na téma celé diplomové práce mohlo být věnováno více prostoru) a k ústavněprávní ochraně vlastnického práva. Celou práci vhodně doplňuje 7. kapitola, která umožňuje seznámení s jiným přístupem k pozemkovým úpravám, a to v Norsku a Bavorsku. Závěrečná 8. kapitola bohužel plně nezužitkovává všechny postřehy a stanoviska autorky, které zaznívají v celé práci a zde by bylo vhodné je shrnout a zdůraznit, to je provedeno pouze částečně.

K práci nemám žádné další připomínky, pouze drobná upozornění, týkající se převážně stylistické a jazykové stránky. Dovoluji upozornit na vhodnost používání uvozovek při zavádění legislativní nebo jiné zkratky (viz např. na s. 27 při zavádění zkratky NZPÚ). Na straně 69 je pravděpodobně omylem použit termín „ekologicky

významná lokalita“ namísto evropsky významná lokality. Bližší rozvedení a vysvětlení by bylo v hodné na straně 70 k větě: „Důležitou možností, kterou KPÚ poskytují je směna v případě, kdy vlastník pozemku v evropsky významné lokalitě odmítá její vyhlášení.“ V první větě posledního odstavce na straně 75 došlo k přeházení slovosledu a její smysl si tak lze pouze domýšlet.

Diplomová práce Terezy Konvalinkové zpracovává zvolené téma velmi přehledně a celistvě, práce je logicky členěna a celkově působí vyváženě. Autorka prokazuje, že se s tématem velmi podrobně seznámila jak po věcné tak po právní stránce, a velmi dobře se v poměrně složité problematice pozemkových úprav orientuje. Autorka se snaží o skutečný rozbor problematiky pozemkových úprav, zejména jejich vztahu k pozemkovému vlastnictví a k ochraně vlastnického práva a možnostem jejich využití k ochraně životního prostředí. Napříč celou prací zaznívají její vlastní úvahy, stanoviska a komentáře, pouze škoda, že autorka tyto svoje cenné postřehy více nezhodnotila v závěru práce.

Na tomto místě je třeba zmínit, že téma pozemkových úprav není právnické literatuře často komentováno, naopak je mu věnována spíše okrajová pozornost. Též s ohledem na tuto skutečnost považuji práci za velmi přínosnou. Bez výhrad je i autorčina práce s literaturou, rozsah pramenů, se kterými diplomantka pracuje dokládá celkovou vysokou úroveň práce. Práce si, i přes drobné nedostatky, zachovává svoji úroveň též po formální stránce, grafické, stylistické i jazykové. Cením též skutečnost, že je diplomová práce tištěná na recyklovaném papíře.

Celkově hodnotím práci diplomovou práci Terezy Konvalinkové jako výbornou a doporučuji ji k ústní obhajobě.

V rámci ústní obhajoby doporučuji, aby se diplomantka věnovala vztahu pozemkových úprav k ochraně přírody a krajiny a k ochraně vod.

V Praze dne 22.1.2009

JUDr. Martina Franková, Ph.D.